

Üheskoos lastega

Pärast kordaläinud noorte laulu- ja tantsupidu ning kodukau-nistamise võistluse lõppu, mille motoks oli Eesti Kodukaunistamise Ühingu sõnum "Lapsed on meie kodukultuuri järjepidevuse edasikandjad", jätkakem ikka üheskoos.

Tegemist jätkub alati küllaga – nii ilu- kui tarbeaias, metsas, pargis, põllul ja rannas. Väikesed käed on abivalmid. Neid ei tohiks oskamatuse tõttu kõrvale tõrjuda. Kui lapsi äparduste hirmus tegevusse ei kaasata, ei saagi neist hiljem "tegijaid". Süüdlas-t ei maksa siis otsida – vaata peeglisse.

Maaleht kutsub üles hoidistamisvõistlusele "Ise tehtud, hästi tehtud", mis annab ülejäänud suveks põnevat tegevust. Ootame uute maitseelamuste leiutamist ja nende valmistamise retsepti, mille ülestähendusks ongi abilist-kirjutajat vaja.

Täpsemaid juhtnööre lugege TT lk 457.

Fotohuvilistele pakub Aia-leht.ee võimalust osaleda konkursil "Minu hernehirmutis". Kui teil pole tumm valvur veel kohale seatud, peate selle kibe-kiiresti valmis tegema, sest pilte oodatakse juba 31. juuliks. Lubatud on saata ka võõral maal silma hakanud huvitava peletise pilte. Peale selle on kõigil võimalus valida võistlusele saadetud fotode seast oma lemmik.

Mõnusat ja lõbusat ajaviidet kogu perele!

KADRIN LINNA

LUGEJA KÜSIB

REPRO

Varisevad ploomihakatised

Minu ploomipuult varises palju viljahakatisi. Uurimisel selgus, et neisse oli näritud auk. Osa kahjustatud vilju rippus veel puul. Kes kahjustab ja kuidas saaks teda tõrjuda?

Vastab

VÄINO PALLUM

Kirjeldatud kahjustust tekitab ploomikärsakas (*Rhynchites cuperus*). See 4,5–5,5 mm suurune vaskpunase läike ja roheka varjundiga pikakärsaline mardikas alustab oma kahjustavat tegevust kevadel pungade ja noorte lehekeste kallal. Ta närib neisse auke, seejärel uuristab õienuppe ja sööb õie kroonlehti. Pärast õitsemist muneb ploomikärsakas viljahakatisse näritud 2–3 mm sügavusega lohukesse ühe muna ja siis närib läbi viljavarre, tehes seda osaliselt või täielikult.

Üks emamardikas rikub kuni sada vilja. 8–10 päeva möödumisel kooruvad tõugud, kes tungivad jälle ploomihakatisesse. Pooliku viljavarreaga ploomid varisevad peagi.

Tõukude areng jätkub varisenud viljades ja kestab kokku 20 päeva. Arengujärgu lõpus jõuab ta ka luuseemne vigastamiseni. Täiskasvanud kollakasvalged, tumepuuni pea ja veidi kõverdunud kehaga tõugud poevad mulda nukkuma.

Augusti teisel poolel kooruvad nuk-kudest noormardikad, kes toituvad

ploomipuu lehtedest. Lehtede varises-des lähevad söödikud mulda talvituma. Talveunest ärkavad pahategijad kevadel, kui õhk on soojenenud juba 8°ni.

Sõltuvalt talvekorteri paiknemise sügavusest mullas venib kärsakate väljailmumise aeg pikaks. Ka mune-misaeg võib kesta mitu nädalat. Olgu teada, et ploomikärsakas on siiski väheoluline ploomiviljade kahjustaja ja varisemise põhjustaja.

Peamine vaenlane väikestele ploomihakatisetele on hoopis ploomi-vaablane (*Hoplocampa spp.*). Tema ebaröövik jätab viljaalgmeisse väike-se musta sisenemisava ja sealt süda-mikuni kulgeva käigu.

Ploomialgmed on seest tühjaks söödud ning reostatud näripuru ja väljaheidetega. Niisugustele viljadele on iseloomulik lutikalõhn. Valmik ehk vaablane muneb avanemata õie tupp-lehtedesse.

Mõlema kahjuri samaaegselt tõr-jeks pritsige ploomipuid nädal enne õitsemist ja kohe pärast õitsemist, kuid enne viimaste kroonlehtede va-risemist Fastac 50ga (8–10 ml/10 l) või Mavrik 2 Figa (6–8 ml/10 l).

Ploomikärsakat saab tõrjuda ka ilma kemikaale kasutamata, tuleb vaid järjepanu ära korjata mahavarisenud tillukesed ploomid ning põletada.

Sügisel harige puudealust mulda, et hävitada talvituma sättivaid mar-dikaid.